அசல்

30.4.1942. உ.சி. சிதம்பரநாதன்

அசல் — 1

கருணாலயம்
திருச்சி
30.4.1942

63

3103

எனதருமை இனிய நண்பர் அவர்களுக்கு.

இன்று காலை பரிதி அறுமுகப் பெருமானைத் தரிசித்து
வருமனிதனை எல்லாம் கருணைப் பெருக்குடன் வரவேற்றும் —
துயிலுணர்வைப்
பள்ளியறையே வாழுமாறு தூண்டி விரும்பாமல் வளர்ந்து வர்த
புண்ணிய மேற்றியும், துயிற் கருமேற்கண் தாம் வழங்கவிய துயிலையும்,
துணையுமிய தமக்கு உயிர் நிலை எனக் கருதி வர்தவரும், இயல்பிற், அறுபகர்
வற்றி, இனிய ஏடுகட்கு ஆதிய கல கருமங்களும் நிறம்பிய பெருக்குடைய
மாண மலரான் — தங்கள் அருளம்பிகை — விண்ணுலகை நீத்தார்
எனப் பகுதியிடை மேலுக்கு அறிந்து பொருட்டுறி வாழ்ந்தேன். என்ற
வரலாறு என்றனையாட் படுதுக் வினையென அருளாளர்கட்டுக் தற்றன் 12-ஆம்
நாளி நினைந்து பொழுதான் நான் என்றனையாட்டுக் துயிலு வரவும் ஏறு
பன்று கிழக்கு வந்து கொண்டேன். அன்று ஒரு தங்கள் ஏடுகளின் ஏடுகளை
எனக்கு பெரிதும் நிறைவு. நிறைவுடன் கொடுத்திய உள்ள எல்லாம் உருவினர்,
தாங்கள் அவர்கள் நிலைவருவதாற் பகுதியில் கிடைப் பாரும் வெளியே சென்ற
தாகச் சொல்லி மற்றொருவரான் தங்கள் ஏடுகளை அனுப்பிக் கொண்டு
வருமாறு அவ்வாறு சென்றவரிடையே துணிந்து கிடக்கின்றீர்களோ எனப் பன்
முறை நினைப்பேன். நமது உயிரை வெளியிட்ட பெற்றவரான நம்
வருவதுக்கு நமது நிலை நினைவு மறிந்திருக்க ~~[illegible]~~ வல்லோம் எனக்
கருதினோ, "துயிற் கொண்டு வட கொண்டும் தாமறியாதே" எனச் சம்பந்தர்
பெருமான் கொள்ளுமாறாதலின் நமது நிலையும் பொதியில் உள்ள துயிற்றிறத்
தாமறியாமல் கிடந்து "கண்ணொடு வண்டு" நிற்றுபாசத்தும் பொருட்டு மறி வேண்டும்
எனக் கருதினோ — நமது நிலை — "துயிற், துயிற், துயிற்" எனக் கூறு துயிலை
வரவழைக்கும் பொருட்டு நினைந்து கொண்டு வரவேற்றார். கிழக்கு வாசல் வரை
வரவழைக்கும் பொருட்டு நினைந்து கொண்டு வரவேற்றார்.

(14)

அசல்

30.4.1942. வ.சு. செங்கல்வராயன்

அசல் — 1

யாகிய குட்டிக் கண்ணனுக்கோ அக்கிரமக்
"குறும்பு குணம்" என அவனைக் கடிந்த எம்பெருமாட்டி
பாலையும் வாழ்வும் என்பதில் இயல்பிலே குறும்புடைமை
64 இது பெரும் குற்றமாகி விடுமாயின் குறும்பர்களாகிய
கூட்டத்தில் எனக்கிடம் அளிக்குமாறு வேண்டுகிறேன்.

~~அன்புடன்~~ செங்குமீரே என்றுமடைய உயிர்த்தோழியே! இறைவனோடும்
செய்யும் உன்னுள்

அன்புமிகு ஆர்வத்தாலு ஆவலுணர்த்து வெண்பாவான்
அன்பு ஆனது.

அன்புமிகு நீயாகவுமிருந்து குறும்பு செய்ய அவன்
நாணம் என்று

*பண்டுமுதற் கூறியுமைக் குறுகுதிறு வருகேறுப்
பண்ணி றானே.

* ஒருவகைப் பண்டியல்பு ஆகும்.

2. வேணியான் புரிந்தாவிடம் உடைதாவி அறிவன வேண்டுதாவிடம்
பாணியா துவகிவ்வ அரம் புரிந்து பெறுவதோரும் பண்பு! உன்ற
ஆணியாம் குறிப்பிதாவிடை வெளவுறுத்தே புரிபுவோம் அக்கு றாம்!
வேணியான் கருணுதிறு தாவிடையாம் நீயாட்ட விடை யன்றோ.

சிறுகிய பாலுவிற் கிற்கைக் கிங்கவிர்
65 நிறுகுக்க பகுத்த யோகுமியர் — முறுகிவெற்றம்
கிடைக்குவிட்டே வெண்ணவிக்கு நீ கூடி நகுபவரான்
எண்ணுகுக் .கொண்டுகிறு வே.

அன்பன்

வ.சு. செங்கல்வராயன்
30.4.1942